

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/85/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125011317
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125011317.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 25. novembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 24.07.2025 sp. zn. 4T/23/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému:
A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., adresa na doručovanie písomností Južná trieda 97 u D. B.

ukladá

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu trestný rozkaz Mestského súdu Košice sp. zn. 8T 33/2024 zo dňa 29.11.2024, právoplatný dňa 29.11.2024, ktorým mu bol pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Mestský súd Košice rozsudkom zo dňa 24. júla 2025 sp. zn. 4T/23/2025 obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom C., adresa na doručovanie písomností: E., F. D. XX u D. B., uznal vinným zo skutkov právne kvalifikovaných ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v Košiciach dňa 29.8.2024 v skorých ranných hodinách v čase medzi 04.00 hod. a 09.30 hod. preskočil plot riadne ohradeného pozemku s rodinným domom na ul. D. X patriacemu a obývanému G. F. C. a z pozemku odcudzil voľne stojaci elektrický horský bicykel zn. Mountfield typ SUV 8,4 (21) žltozelenej farby s bielym nápisom MTF na boku rámu spoločne s batériou MTF 17,5 Ah (63 kw) a zámkom bicykla, s ktorým odišiel na neznáme miesto, čím takto odcudzením bicykla spôsobil G. F. C. škodu vo výške 1 798,45,- Eur,

-pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice I zo dňa 4.11.2022, právoplatným dňa 4.11.2022 sp. zn. OT/128/2022 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku.

Mestský súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu trestným rozkazom Mestského súdu Košice, sp. zn. 8T/33/2024 zo dňa 29.11.2024, právoplatný dňa 29.11.2024 pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pokladá za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. súd vyslovil zhabanie vecí a to:

- 1 kus skrutkovač
- 1 kus časť kombinovaných klieští

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný zaplatiť poškodenému G. F. C., nar. XX.X.XXXX, bytom E., H. X náhradu škody vo výške 1.798,45,- Eur (jedentisícisedemstodevätidesiatosem eur a štyridsaťpäť centov).

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor podal odvolanie, v ktorom uviedol nasledovné.

Mestský súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Berúc do úvahy zásadu individualizácie trestu, súd považoval za dôležité zamerať sa u obžalovaného na jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Za poľahčujúcu okolnosť súd považoval vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1, písm. b/ Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 24.07.2025, pričom súd prejav obžalovaného vyhodnotil ako istú mieru sebareflexie a ľútosti nad spáchaným skutkom, čo súd vyhodnotil ako okolnosť podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák.. Za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. súd považoval minulé odsúdenia obžalovaného. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/14/2023 zo dňa 05.03.2025, právoplatný rovnakého dňa za prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Mestským súdom Košice sp. zn. 8T/33/2024. Z výpisu z centrálnej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol administratívnoprávne postihnutý trikrát, a to za priestupky proti majetku pokutou.

Prokurátor uviedol, že s predmetným rozhodnutím Mestského súdu Košice s výrokom o treste sa nestotožnil.

Má za to, že trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny a nepostačujúci, s poukázaním na trestnú minulosť obžalovaného, a to z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Upustenie od uloženia sankcie nie je podľa jeho názoru spravodlivé a úmerne pre dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., najmä z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie a nezohľadňuje závažnosť spáchaných trestných činov, ako súbehu dvoch trestných činov.

Prvostupňový súd odôvodnil rozsudok aj poukázaním na osobu páchatel'a, ktorý je v ústave na výkon trestu odňatia slobody zaradený do štandardizovaného resocializačno-výchovného vzdelávacieho programu a je pracovne zaradený, má rodinné zázemie a pracovné návyky.

Prokurátor má za to, že obžalovanému mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody pri zohľadnení všetkých kritérií dôležitých pre ukladanie trestov vzhľadom ku skutočnosti, že k spáchaniu skutku došlo aj napriek jeho rodinnému zázemiu a pracovným návykom, pričom po spáchaní predmetného skutku bol následne trikrát odsúdený. Je nutné prihliadať na fakt, že konanie obžalovaného A. B. nebolo ojedinelé,

náhle vybočenie z obvyklého správania sa, ale jednoznačne v súvislosti so zisťným motívom. Teda motív jeho konania bol špecifický, konkrétny. I keď v danom prípade nejde o osobitný motív v zmysle § 140 Tr. zák., je zrejmé, že prvostupňový súd na túto pohnútku nedostatočne prihliadol, keď u menového upustil od uloženia súhrnného trestu, pričom odsúdený spáchal dva trestné činy.

V ďalšom prokurátor poukázal aj nato, že správanie obvineného A. B. po spáchaní predmetného trestného činu nasvedčuje, že menovaný pokračoval v trestnej činnosti. Rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 8T/33/2024 zo dňa 29.11.2024, právoplatným 29.11.2024, bol A. B. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 od. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., a to za skutok spáchaný dňa 07.05.2025, t. j. skutok žalovaný v tomto konaní bol spáchaný následne, t. j. 29.08.2024. Teda v čase pred spáchaním skutku zo dňa 29.08.2024 nevedol obvinený nepochybne riadny život a jeho správanie po spáchaní trestného činu dňa 07.05.2024 nebolo riadne, keďže sa 29.08.2024 opäť dopustil rovnakého trestného činu krádeže. Aj keď na túto okolnosť nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák., bolo nutné na ňu pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadať.

Podľa prokurátora by mal byť obžalovanému A. B. za spáchanie prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložený súhrnný nepodmienečný odňatia slobody v strede trestnej sadzby so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol alebo eventuálne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa na prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z podaného odvolania proti napadnutému rozsudku mestského súdu je zrejmé, že prokurátor podal odvolanie len do výroku o uloženom treste, čím výrok o vine nadobudol právoplatnosť.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie do výroku o treste odôvodnil v podstate tým, že obžalovaný má rodinné zázemie, pracovné návyky a aj snahu o nápravu, čo viedlo súd k záveru, že by trestanie nepodmienečným trestom odňatia slobody predstavovalo zbytočne excesívnu formu nápravy obžalovaného. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie, okolnosti prípadu a osobu páchatel'a mal za to, že by ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo neprimerane prísne. Súd taktiež zohľadnil aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, správanie obžalovaného počas výkonu väzby a výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a na postoj obžalovaného k svojej spáchanej trestnej činnosti, ktorý svojím doznáním vyjadril na hlavnom pojednávaní. Na základe uvedeného mestský súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko považoval trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov uložený obžalovanému trestným rozkazom Mestského súdu Košice sp. zn. 8T/33/2024 zo dňa 29.11.2024 za dostatočný.

Len pre úplnosť krajský súd dodáva, že z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.07.2025 je zrejmé, že obžalovaný po riadnom a zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu, na základe čoho mestský súd riadnym zákonným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu ako obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na základe vyhlásenia obžalovaného o vine ako aj na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o ustálení právnej kvalifikácie spáchaného skutku ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlia poškodeného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil

a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Krajský súd preskúmal napadnutý výrok o treste z pohľadu odvolacích námietok prokurátora a dospel k odlišnému právnomu záveru oproti názoru mestského súdu. Keďže sa krajský súd s námietkami prokurátora stotožnil v celom rozsahu, tak výsledkom je uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému A. B. krajský súd prihliadal na jeho osobu, osobné pomery, spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie a na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

V súvislosti s hodnotením osoby obžalovaného krajský súd prihliadol na vypracovanú charakteristiku na obžalovaného A. B. z ÚVV a ÚVTOS Košice zo dňa 07.07.2025 ako aj na vyjadrenie bývalého zamestnávateľa zo dňa 09.07.2025. Uvedené nasvedčuje tomu, že obžalovaný má rodinné zázemie ako aj pracovné návyky ako to konštatoval mestský súd.

Z odpisu registra trestov mal krajský súd preukázané, že obžalovaný A. B. bol od roku 2020 doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný a z toho deväťkrát za majetkovú trestnú činnosť, pričom opakovane bol aj vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. V prípade posledných troch odsúdení v trestných veciach vedených na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 49T/12/2024 a 45T/49/2023 a na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/14/2023 bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 8T/33/2024, pričom obžalovaný spáchal skutky v týchto trestných veciach ešte pred spáchaním skutku v prejednávanej trestnej veci, avšak k právoplatnému odsúdeniu došlo až po spáchaní skutku v prejednávanej veci.

Trestným rozkazom Mestského súdu Košice sp. zn. 8T/33/2024 zo dňa 29.11.2024, právoplatný dňa 29.11.2024 bol A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením jeho výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z výpisu z centrálnej evidencie priestupkov je zrejmé, že obžalovaný sa doposiaľ dopustil troch priestupkov proti majetku, za ktoré bol administratívne postihnutý pokutou.

Keďže doručovanie upovedomenia o verejnom zasadnutí políciou ako aj predvedenie obžalovaného neboli úspešné, krajský súd zabezpečil lustráciu v evidencii ZVJS, z ktorej vyplynulo, že voči obžalovanému bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre ďalší trestný čin, pričom od

10.10.2025 až doposiaľ je obžalovaný vo výkone väzby, a to na podklade uznesenia Mestského súdu Košice sp. zn. 31Tp/39/2025.

Z vykonaného dokazovania je preukázané, že skutku v prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný nepochybne dopustil skôr, ako bol v inej jeho trestnej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok resp. v tomto prípade doručený vyššie uvedený trestný rozkaz.

Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že u obžalovaného A. B. sú splnené zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Keďže bol obžalovaný uznaný za vinného z dvoch zbiehajúcich sa trestných činov spáchaných jedným skutkom, tak krajský súd ukladal trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Prísnejšie trestným je v danom prípade trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. so zákonnou trestnou sadzbou v rozpätí 1 rok až 5 rokov.

Oproti názoru mestského súdu mal krajský súd za to, že u obžalovaného A. B. je potrebné uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák., pričom upustenie od súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. by nepostačovalo na jeho nápravu.

Keďže krajský súd ukladal trest ako trest súhrnný, obligatórne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu trestný rozkaz Mestského súdu Košice sp. zn. 8T/33/2024 zo dňa 29.11.2024, právoplatný dňa 29.11.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe zistených skutočností krajský súd ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestných činov a trestné činy úprimne oľutoval, a zároveň krajský súd ustálil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a v minulosti bol už za trestný čin odsúdený.

Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného a nimi ukladané tresty možno považovať obžalovaného za páchatela, ktorý sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania smerujúceho najmä proti majetku a u ktorého predchádzajúce uložené a vykonané tresty zjavne nevedli k dosiahnutiu zákonom sledovaného účelu. Krajský súd súhlasí s argumentáciou prokurátora, že konanie obžalovaného nebolo ojedinelým vybočením z bežného rámca jeho správania sa a ani rodinné zázemie, či pracovné návyky nezabránili tomu, aby obžalovaný nepáchal trestnú činnosť a viedol riadny život. Preto sa upustenie od uloženia súhrnného trestu javí byť ako neprimerane miere, a to najmä s ohľadom na osobu obžalovaného.

Krajský súd je toho názoru, že recidíva obžalovaného si vyžaduje ukladanie sprísnenej sankcie. Za vhodnejšie považoval krajský súd uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, ktorý v danom prípade a za daných okolností spĺňa všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu krajský súd okrem osoby páchatela, jeho pomerov a možnosťou jeho nápravy prihliadal aj na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti. Pokiaľ ide o spôsob spáchania trestných činov a ich následok, odvolací súd konštatuje, že ide o spoločensky menej závažnú trestnú činnosť smerujúcu voči domovej slobode iného a voči majetku iného. Závažnosť protiprávneho konania obžalovaného je však v tomto prípade zvyšovaná tým, že obžalovaný sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov. Zároveň ide o obdobné protiprávne konanie, pre ktoré už bol obžalovaný právoplatne odsúdený. Obžalovaný svojim protiprávnym konaním preukázal svoj ľahostajný postoj k majetku iných osôb ako aj k dodržiavaniu právnych noriem.

Druh a intenzita uloženého trestu musia byť v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a špecifikám danej posudzovanej veci.

Vychádzajúc z ustanovenia § 34 Tr. zák. považoval krajský súd za spravodlivé, primerané a nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Krajský súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 49 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.